

РЕШЕНИЕ

№ 786

гр. София, 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **12042** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Б. енд С. П.“ – А. – [населено място], представлявано от изпълнителния директор Л. Н. Д. срещу Решение № 20202830/26.10.2021г. по н. а. х. д. № 3649/2021г. по описа на Софийски районен съд, 23 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-111/15.02.2021г., издадено от председател на Комисията по финансов надзор /КФН/. Като касационни основания са посочени неправилност на решението поради съществени нарушения на процесуалните правила и при неспазване на материалния закон. Прави се искане за отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на съдебни разноски.

Ответникът - Комисията за финансов надзор чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и

възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

С Решение № 359-ДСИЦ от 28.02.2007 г. на КФН на "Б. енд С. П." А. /предишно наименование "Х. П." А./ е издаден лиценз да извършва дейност като дружество със специална инвестиционна цел, а именно инвестиране на парични средства, набрани чрез издаване на ценни книжа, в недвижими имоти (секюритизация на недвижими имоти), поради което за дружеството е налице задължение да спазва и изпълнява разпоредбите на Закона за дружествата със специална инвестиционна цел - ЗДСИЦ (отм.). Дружеството е представило в КФН годишен финансов отчет за дейността си за 2019г. чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път на 31.07.2020г. В т.8 от Пояснителните приложения към финансовия отчет е посочено, че дружеството има участие в две специализирани дружества с изключителен предмет на дейност, съгласно чл. 22а от Закона за дружествата със специална инвестиционна цел: [фирма] и [фирма]. При справка в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел е констатирано, че "Б. енд С. П." А. притежава 100% от акциите на посочените дружества към 31.12.2019г. При извършена проверка е установено, че към представения в КФН на 31.07.2020г. годишен финансов отчет за дейността на "Б. енд С. П." А. за 2019г. не са представени като отделни документи финансовите отчети на двете специализирани дружества. Посоченото е прието за нарушение на чл. 25, ал. 4, предложение второ във връзка с ал. 1 от ЗДСИЦ, във връзка с чл. 100н, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, във връзка с пар. 45, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. /обн., ДВ, бр. 28 от 2020 г. /, във връзка с чл. 100т, ал. 1, изречение първо, предложение първо във връзка с ал. 4 от ЗППЦК, което е извършено на 01.08.2020г. в [населено място]. Въз основа на съставен АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление, с което за допуснатото нарушение на чл. 25, ал. 4 от ЗДСИЦ (отм.) е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 31, ал. 3, т. 1 във вр. с ал. 1, т. 1 от ЗДСИЦ.

Районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи в кръга на техните правомощия. Приел е, че вмененото от АНО нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорността на дружеството. Извел е извод за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Наведените в жалбата касационни основания не се установяват. Освен това възраженията в същата са идентични с тези от въззивната жалба и вече са

разгледани и обсъдени от СРС, с чиито мотиви настоящият тричленен състав се солидаризира напълно. Фактите и доказателствата по делото еднопосочно сочат, че се касае за осъществено чрез бездействие от страна на санкционираното дружество със специална инвестиционна цел нарушение на регламентираното в чл. 25, ал. 3, предложение второ във връзка с ал. 1 от ЗДСИЦ /отм., но действащ към момента на извършване на нарушението – 01.08.2020г./, предвиждащ задължение за представяне в предвидения срок в годишния финансов отчет за дейността си за 2019г., като отделен документ и финансовите отчети за дейността на двете специализирани дружества.

На практика вмененото нарушение не се и оспорва от касационния жалбоподател. По делото не е налице спор по фактите. От събраните доказателства – гласни и писмени, се установява по безсъмнен начин извършването на нарушението на чл. 25, ал. 4, предложение второ във връзка с ал. 1 от ЗДСИЦ, във връзка с чл. 100н, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, във връзка с пар. 45, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. /обн., ДВ, бр. 28 от 2020 г. /, във връзка с чл. 100т, ал. 1, изречение първо, предложение първо във връзка с ал. 4 от ЗППЦК, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност.

Първоинстанционният съд е изложил подробни и правилни мотиви защо не е налице маловажен случай, които настоящата касационна инстанция споделя изцяло. Нарушението е формално, на просто извършване и е осъществено чрез бездействие в законовия срок, като за съставомерността му не е необходимо настъпването на вредни последици. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 ЗАНН. Размерът на имуществената санкция от 2 000 лв. е правилно определена в минимален размер, предвиден от действащия закон. При това положение, наложеното наказание ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл. 144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20202830/26.10.2021г. по н. а. х. д. № 3649/2021г. по описа на Софийски районен съд, 23 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-111/15.02.2021г., издадено от председател на Комисията по финансов надзор.

ОСЪЖДА "Б. енд С. П." А., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вп. Б, ет.1 ап.4, представлявано от изпълнителния

директор Л. Н. Д. да заплати на Комисия за финансов надзор – [населено място] съдебни разноси по делото в размер на 100 /сто / лева.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.